

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 273.

Stente Sessjon.

75de Mode.

Onsdagen den 28de Marts Kl. 1.

(Fortsat.)

Tscherning (forts.): Der foreligger et ganske andet Spørgsmaal end at sørge for, bin Præstefskabet skal lønnes efter den eller den Scala; her foreligger et vigtigt Beståtningsforhold som ikke mere hænger sammen med den religiøse Tilstand, hvortil vi ere gaaede over, efterat Søgnebaandet er løst og efterat der er indført fri Religionsøvelse. Der har paa altfor mange Steder vist sig, hvorledes en Mand kan føle sig trykket og opfordret til at betale det, som han troer kun erlægges til geistlige Formaal, til en anden Geistlig end den, der er hans Samvittighedsgeistlige. Dette udvikler sig hver Dag, det maa hver Dag udvikle sig mere og mere, og det udvikler sig endnu stærkere ved den ærede Ministers Modstand herimod. Efterat jeg har udtalt dette saa stærkt og sikkert, siger jeg endnu, at naar vi fra Lændstinget faae Sikkerhed for, at den Reform, der omhandles i Forslaget under Nr. 3, vil gaae igjennem, og naar vi faae den ærede Justitsministers positive Udtalelse for, at han heel og holden vil slutte sig til dette Forslag, skal jeg, skjøndt meget imod min Villie, hvis Loven kommer tilbage til os, være med at gaae ind paa den flette Overenskomst at frafalde Forslaget under Nr. 5, for endnu engang at vise, at det er vor Hensigt paa den velvilligste og bedste Maade at komme ud over de Vanskeligheder,

som man optaarner, fordi man ikke vil haandhave de Institutioner, som man selv har været med at skabe. Ingen skal villigere end jeg erkjende, at man paa den Plads, hvor den ærede Minister nu sidder, ofte seer og maa see Sagerne anderledes end fra denne Plads, men dengang jeg i et vigtigt Tilfælde maaned den ærede Minister til at gjøre sig selv Rede derfor, da trængte han paa, da troede han at kunne see ligesaa godt som de, der sad paa den Plads, hvor han nu sidder. Intet er kjerere for mig end den Erkjendelse, han i dette Dieblit har af, at man seer Sagen anderledes fra den ene Plads end fra den anden, og jeg haaber, at jeg, idet jeg har udtalt dette, og ved den Hensigt, jeg har haft ved at handle, som jeg her gjør, har vist ham, at jeg i de vanskelige Dieblit kan sætte mig paa hans Plads og erkjende, at Folkethingetsmandens og Ministersens Stilling er forskjellig.

Justitsministeren: Ved Udtalelserne om Forslaget under Nr. 3 vender den Tanke stædigt tilbage, at mine Indbendinger ere grundede i den Hensigt ialtsald ikke med Over at søge at gennemføre Reformen. Dette er, som jeg ofte har sagt, langtfra Tilfældet, men jeg maa vedblivende fastholde, at jeg, saaledes som Forslaget under Nr. 3 foreligger, ikke kan gaae ind derpaa. I det jeg imidlertid, som jeg i Begyndelsen hittede, og gerne reiser denne Modstand, er det mig om at gjøre at kunne faae tilstrækkelig betegnelse, at det er min alvorlige Villie at komme ind paa Reformen. (Tscherning: Det hjælper ikke til Noget!) Den ærede